

La Teresona del molí ²⁵²

Comedia catalana en un acte y en vers,
original de Baldoni Vidal.

Advertencias.

Tot lo que té de verosimil eixa obra, es historich,
y existeixen alguns dels tipos mes marcats
en ella. Lo autor, acuriegut un Banet per
lo estil de lo que representa en aixa obra.
Alguns termes q'és trobam en eixa produccio
com vèy en lloch de vell, payà, en lloch
de psalla y altres, es tal com ho diuen
en lo poble en que figura passar la escena.

Estrenada en l. 1^a
El dia

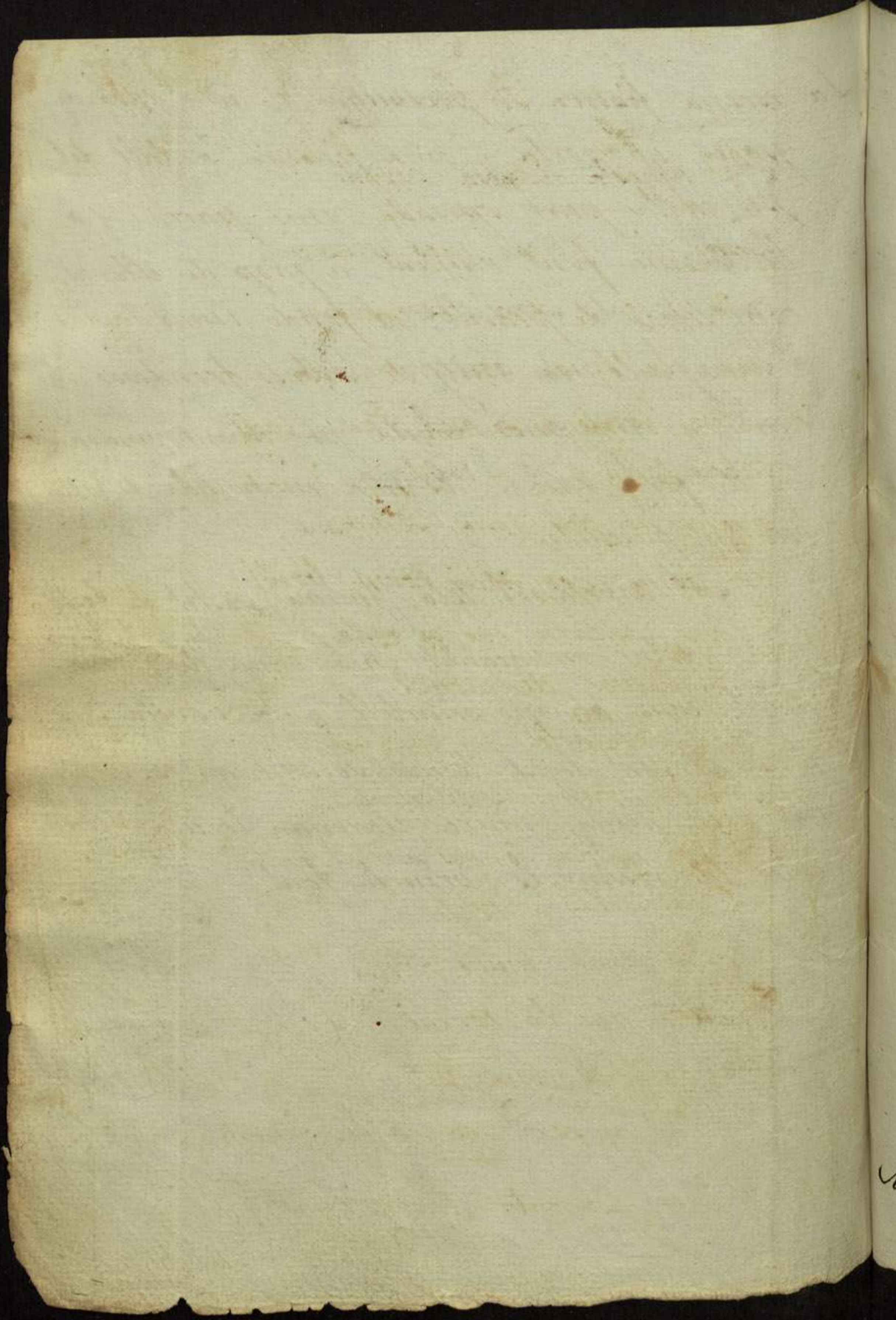
Personatjes.

- + Mateu, pare de x - Sr. Serricra
+ Jaume, hercu de la casa. - - - Sr. Tuent
+ Bernat } mossos... Siviaco. y Tenex.
+ Esteba. }
+ Benet, escola' o' mosso de la iglesia B. Vicent
+ Sr. Recto. - - - - - Bruno
+ Maria, mare de Angeló' y de Jaume. Valer
+ La Teresona del molí, pubilla de una
+ casa vetrina. - - - - - Liberata
x Angeló' tindra de 12 ha 14 anys. N. N.
+ Camparsas de mossos de la
no parlen en la pesa.

La escena figura la perspectiva de una casa de pages, ab porta y una finestra a dalt del pis, a la port oposada, una parra, y a baix una font rajant, a prop de ella algun sitial de pedra; al fondo unas topias y un palle; en mitj de arbres frondosos un camí y una montanyeta per ahont vindran los de fora casa. Es una matinada de istiu, canton ausellet.

Al aixecars'el teló, Jaume, vestit de festa, figura estar manegant una cyma de pages dont cops ab un martell a la paveta.

A son degut temps se sentirán campanas un poch lluny; anirà clareijam lo dia y cantont los rossinyols prop la font.

254

Escena 1.ª Tercera.

Per aquesta ditxosa aixada
tinch de moura mes masega,
cada punt s'em desmanega,
may la tinch ben arreglada.

Ahi ho deya a' n'al Pau Roitj
sabon alla a' la Quintana;

que m'ha dat una semmana,
ab poch mes m'hi torno boitj.

Abuy, encara que es festa,
m'hi llevat dematinet

per arreglarla un chiquet,
pico, y ringu' s'annolesta.

Y al mateix temps faitj senyal
y's desperta la Fresona,

no tardarà gaire estona
a' sorti' per lo corral. (Picant fort.)

Escena 2.^a

Dit y son pare a' la finestra.

Mat. ¿Que dimontri estas picant?

Jauime. Es que manego la aixada
que estava desmanegada.....

Mat. És pitjor que un botewan.
Tot justament aquesta hora,
has de fer tant de soroll,
abuy qu'es festa.....

Jauime. Tot foll,
¿qué os penseu qu'es molt desora?
Ja han tocat tres quarts de cinch
al relotje del molí,
lleveuse, ¡que tant durmi!

Mat. Ja veurás si acás t'hi vinch,
com te estiro las aurellas,
y'm dirás si a com Ribot
goberna l'arnó o lo porch.

Jauime. ¿Perque no criden a aquellas
per aná a missa matinal?

Mat. ¿Qué ja han fet lo primer ^{toch} ~~toch~~?

Jauime. Ja estant per toca l'radé,
ja aurán gerat lo missal
cuant arribaren al prople,
y després mosen Bernat

diu que com es comensat
anari, fa molt poch noble.

Mat. Donchs ara's despertare'
y jo m'aniré a vesti;
tu, femme, arriba'l moli,
veyas la noya s'hi be'.

Femme. May hi va, a missa primera,
ella fa aquest sacrifici
al cop del sol anar a ofici
que lo escotá no la espera,
perque está ocupat al cort.

Mat. Fens raho, ja no hi pensaba,
Maria, (men desuudaba) (criant fort dins)
vamos, a' dar menjar al porch.

Mireus que tocan darreras (Tocan campanas)
Poch, Bernat, Esteba, Laya,
veja a' vestir la camaya, (se fica dins la casa)
sempre son las ressaqueras.

Escena 3^a. Femme sol.

Ja tinc l'eyna manegada
y la Fresona desperta,

farem sentinella alerta,
que s'en vagin la maynada,
y mentres seran a missa... (Buscant la petaca)
(¿Què hauré perdut la petaca?
no.) Farem petar la claca
a prop de aquella verdissa.
Y assentadets a la font
farem com fem cada festa,
que aixis ningúns molesta
cuont son a missa tothorn.
Me retirare' d'aquí
que aquells dos no perraron,
si sempre estich festejant
la Fresona del Moli.
En veientm'hi enratonca
tenen uolos y malicia,
corrent portan la noticia
a lo Benet, lo escola.
Com que'l Precto' es curado'
dels bens que té la Fresona
y la ven rica y tom mona,
ell ha pensat... té ratio,
no la deixem escapar.

Com ell ho manega tot,
La vol casa' ab son nevot,
un pimple, .. que's escota' segrista.

Pero si ate'l que ha promes
la Fresona del mohi'....
vol ser meua hasta morir..

i Ola, veity pels esboursers (Mirant al fondo.)

un mocador que'm fa' senya

Fereso. Sit, ... Femme, vina abiat. (Desde dins.)

Femme. Ara se miha desbligat
la beta de la esparidemya. (Se la lliga.)

Escena 4.^a Dit y Feresona.

Fereso. i Com es quets tom matiner
que despertas als vehins?

Femme. Fomme' ho eran los cortins,
aquells altres, que hi va haber.

Fereso. Jo, enant hi sentit picar,
he pensat cuipo' te' cua.....

Femme. Carram, noya, ets una pua,....
quin modo de endevinar.

L'any que be' ferreis pronostichs,
o' per dirho be' calendaris,

que ho diuen los secretaris
incant gastam termes, acrostichs.

Fereso. Jaumet, tu per ser pajés
parlas ab molta firmura.

Jaumme. De quant era criatura,
tot lo que se, tinch après.
Saps que estava a Barcelona,
al carrer den Puclado,
que la iglesia es al canto
que també a la Plamba clona!

Fereso. Si no hi he estat mes que un cop
ab los pares, molt petita.

Jaumme. Ja hi farem una visita,
y si tu vols, es a prop.

Fereso. ¿Y vols dir que ho podrem fer
de casarnos?...

Jaumme. Si tu ho vols,
los pares ja estan resolta
de que sias ma muller.

Fereso. Lo que's per ma part, t'ho juro,
ja saps que sempre t'ho dich.

Jaume. ¿Y lo ~~es~~ Segurista?

Fereso. De ell, m'en rich.

Jaume. Més me estimo això que un duro.

Com parlors de aquest estil,
te dich cert que si podia,
es de debo, at menjaria
com si fossis un pernil.

Fereso. Dons, si que m'estimas poch
quem voldrias tenir al ventre

Jaume. Es que tu no ho vols entendre.
per tu, m' tiraria al foch,

vejas si es cosa formal.

Si no fos, mosen Bernat... (Feresona fruitj.)

Mateu. Tot hom que sia llevat, (Desde dins.)

cap a missa minimal.

Mossos, Maria, corrents
sino no hi serem a temps.

Escena 5^a

(Per una a missa)

Dit, Mateu, Maria, Esteva y Bernat.

Maria. Jaume; apila aquells fems
ja que tu a missa no vens,

que l'caball ha esgarriat
per allí fora de la establa.

Jauime. És un caball inguantable,
i perquè no ho feu fer al Bernat?

Bernat. Ja dellos; jo vaitj a missa,
ja fa temps qu'he donat grà,
y dellos... al bestiar

Maria. Després, dirás a la ~~Elisa~~ Elisa (a Jauime)
que's a la carrisseria
que vesteixi a la Argeló,
que li posi ~~aquell~~ gipso,
~~aquell de tapisseria~~.

Mateu. Mira no'ans torbem Maria
~~Mateu acaba las rasons,~~
may acabas las rasons
pron farem com lo mascart
que'm pron d'hora farem tort.

Jauime. Vaja, amén, estiguen bons.

Bernat. És més despos, ja hams em nem,
te agrada, per quedar sols
a la dellos.....

Jauime. - - - - - i Bè que hi vols?

Bernat. Pron despos que aqui t'hi fem.

Amme. Cuydat de tu, nas de mona.

Bernat. Si decàs trobo'l deixo.....

lo escolá, dich que d'ellos....
que t'estàs ab la Feresona.

Maria. Bernat, t'en guardaras prou,
si li dius una paraula,

no menjaras may més a taula.

Amme. ¿Què'n has de fer, tros de bon?

Mateu. ¿Què no saps aquell refran?

La persona que fa poch,

si accàs calta, fa'l seu joch...

Maria. Abuy no servem al bench
perquè serà ple de gent.

ha, Doneu menjar a las gallinas
y a la cabra.....

Mateu. Ja amohinas,

si no vens, m'en vas corrents,

que ja dehen dir lo trijaji.

Fis feras com la sastresa

per fer tart no amax depressa,

ja te rabis' aiquell cidagi. (Ab actitud de
marxa.)

Bernat. ~~Vejja~~, Ja no't farem ^{veixoi} rosa,
ves ab la dalló, y fasteja....

Jamme. Tot lo que dius es enveja,
¿quién has de fer alguna cosa?

Maria. Veja, Bernat, endavant. (Marxón.)

Mateu. En l'ombrega y poca rinya, (a Jamme.)
que la por guarda la vinya,
ja saben aquell refran. (Se'n va.)

Escena 6^a

Jamme sol.

Gracias a Deu que son fora,
may acabari la tavola,
y la Fresona esta sola
ava mateix fa mitja hora.

Vejam, picant una mica (pica l'eyna.)
si acudirá a lo reclam;

picaré fort y vejam
si farà cap a la cita. (pica mes fort.)

Escena 7ª Jamme y Fresona.

Fresona. ¡Sit! Jammet, ¿que ja son fora?

Jaume. Ja pots venir, ja hem marxat.

Freso. Gracias a Déu, ¡bé hem trigat!

Jaume. No m'en parlis, prop de una hora.

Freso. ¿Y qui s'ha quedat a casa?

Jaume. La criada y la canaya.

Freso. ¿Y an Bernat a missa?

Jaume. ¡Vaya!

Freso. Aquell simple parla massa;
si veu may que enrakonem,
ho diu al Sr. Rector.

Jaume. Deixal dir, y no tingas por,
si diu se'l despatxarem.
Aixís ho ha dit lo porre,
y que no curi per viure.

Freso. Bè fet, ensenyat de viure

Jaume. Y l'altre, clatell de frare,

que diu que tu l'hi agradas,

l'Estebe, l que mena 'ls bons;

També m' ~~explicat~~ ha explicat la Sita

que'l vespre sempre hams vigila;

si ho veitj, l'hi fas morros nous.
No se atura aquí la cosa,

i no sabs que ha fe aquest dia?

Va una a dir a la rectoria
que aquí sempre hi feyos nosa.

Freso.^a ¡Ay Jesús! ¡quin embustero!

Juanne. Ba dir que'ts una bandera,
que sempre'm vens al darrera.

Freso.^a i Això ba dir? ja l'espero.

Ja't juro que'm sentirà.

i Que' ba dir lo Sr. Rector?

Juanne. Que vol venir aquí'l moli.

Freso.^a ¡Ay, ay! pobreta de mi!

Juanne. i Ja t'aperras?

Freso.^a No per això.

Juanne. Sembla que luego t'espantats.

Freso.^a Ell es ministre de Déu.

Juanne i Saps que que's fa goitj lo teu.

Freso.^a Los porraulas son molt santas.

Creient hi veitj ei confessar

me diu que'l mon^{no} es etern,
y va de camí a l'infern
qui no creu al capella.

Jauime. No't creya tom atrassada,
si no't treus això del cap!...

Freso. Mira, Jauime, que ell ho sap
ab la escriptura sagrada.

Jauime. Donchs Fresona ab lo que veitj
fins aquí paurem curribat,
lo que tragia estat es estat,
que jo men vas a pascitj
Molts recados al Rector

y casat ab lo Benet. (Ademam de amarsen)

Freso. Escolta, semblas vimplet,
parlas sense so' ni to.

¿No't vas jurá al sementiri
sobre la tomba del pare,
frente al mitxo de la mare
que t'estimaba ab deliri?

Jauime. Be ho vas dir.....

Freso.

¿Y lo jurament

que vauitj fer de ser ta esposa?

Mira, si acas te faitj rosa
digabo, y marxo al moment... (plora)

Jaume. ¡Fii, femme rosa, Fresona!

alla' ahont devia ma vida
per eixa boca, aixerida,

per eixa barbeta, mona.

¡Femme rosa! ¿Y dirho gasas?

Sen's tu, 'l sol no te cloro,

ni los prats tenen verde,

ni llensan perfum los rosas.

Sense tu, prenda estimada.

no cantan may los aucells

rossinyols y passarells,

ni hermosa es la matinalda,

ni la font raija aigua fresca

ni l'oreitj del demat

mormura prop lo mobl'....

Freso. ¡Carom noy! ho prens de gresca,

sembla que fassis comedia,

¡quin modo de exagera'!

Jaume. Si no hans poguessim casá
pot ser seria tragedia.

Fereso. No parlem de aquestas cosas
perque'l cor se m'enterneix.

Jaume. Jo dos martos del mateix.

Fereso. Digem cosas mes hermosas.

¡Ah! allo' que un dia vas dir
ab la pubilleta Ysidra.....

Jaume. De aquell conteret de vidre?

¿i t'han recordas?

Jaume. — — ¡Ah! si, si.

Que un cassador l'hi trencá
crech desota de una alsina.....

Jaume. A seure a aqueix pedris vinda
que tu anivé'ha conta.

Fereso. Baja, clonchs, pots comensa (sentanse)

Jaume. Escollam ab atencio
que ara comenso.....

Fereso. Pues jo,
no dich res fins a' acaba.

Tambe. Una matinada, dels últims de agost,
una pajeseta
beixaba d'un bosch,
juyosa y alegre
passadaper un port
duya a la ma un cantí,
que anaba a la font.
Beix de una riera
desota un gros **Om**, voltada de rosas
y boscomas flors,
hi ha la que's titula
la font dels amors.
La mina, cansada
arriba a lo vall,
deixa a terra'l cantí
de vidre o' cristall,
y a la font s'atansa,
fentli de mirall,
i'hi mira sos trenas
que du esguena aball.
Mentre's contemplaba
per un breu espay,

no l'huny de allí ahont era
sent l'ensor m'jay!
que donaba a entendre
que era algun desmay
de alguna persona
que passa un treball.

Ella sen arpeca
confusa bastant
y puja a las rocas
que de pedris fan
per veurer si veyo
algun pel voltant,
y desota una calina,
que te el seu davant
sent que respiraban
ab un suspir gram,

tereso. Jamme, i que m'agrada
lo que vas contant...

emme. Ellor s'hi atansa
pujant a lo bosch

y al mitj de la sombra
veu un cassador.

Dèn la quart mineta....

Tereso. ¿Li va di'l senyor?...

Joume. Si, fos Tom amable
que'm fes lo favor
de dar-me de l'aigua....

- Vagi allí a la font
que'l cantí que porto
es petit y nou,
y los pares me diuan
cuidado ab ^{un} colps
que'l vidre, si has trencat
no s'afeges, no.

Tereso. ¿Y ell, que responia,
quant li deya això?

Joume. Per negarme l'aigua
li falta raho,
¿que no ven que moro
de set y dolor?
No puch cupecarme,

tinch sech lo mèu cort,
 si vostè no'm salva
 aquí'm quedo mort.

- Ella al escoltarlo
 senti' compassió,
 se'n va a' omplir lo canti
 a' baix a' la font
 y torna' en seguida
 per lo cassador.

L'hi digué: - pues bequia
 del ouqua, senyor
 si'l petit no raija
 bequia pel broch gros,
 cuydado, que's vidre,
 que no rebia un colp.

Tereso. Me sembla una astoria
 que's bonich això.....

Juanne. Cruent te'l llavi'l canti
 l'hi ve un tremolor
 y de la ma l'hi escapa
 a' sobre de un roch
 queda'l canti a' trossos,

y ella arrenca' un plor
dient: ¡Ay mos pares!
No digue' tant fort
que ressona' l'eco
per lo rededor
perdentse en lo lluny
lo més lluny del bosch.

Tereso. ¡Ay pobre miryona!
¿Que hi deya' l' senyor?

Juanne. Que ho remediaria
ab un cantí nou,
comprantlo en seguida.....
y ella digue': no,
deix cristall o vidre
no'n trobará' en lloch.

¡Ay quina vergonya!
deya, jo tincn pòr.

No plori, nineta,
digue' l' cassador
que se' per eix vidre
un afegidor.

¿Alvont es eis home
que pot fer això?

Es a la parroquia,
lo senyor rector.

Anem en seguida,
no tinga temor,

correm y que no lliguim
ab serrata unio.

Queda combensuda,
aixuga son plor,

y ja no necessita
de cap comti nou.

Anen donchs alerta,

ab gran precaucio
que no sempre's troba
un bon cassador.

Digan, t'ha agradat

Revero. Ay, si, Jomme, molt;

¿y vols dir que's cert
que va passa això?

Jomme. No ho ha de ser, plaga.....

Per la part del bosch
ve un home depressa.

(mirant lluny)

Fereso. Ay, ay, tens rahó.
Crech que's an Benet
lo enterra difunts.

Jamme. Entro dins la casa,
que no'ns trobi jints. (no fa.)

Escena 8.ª Feresona y Benet.

Benet. Feresona, ¿tu per aquí?
¿que hi buscas al Mas-Mateu?

Fereso. ¿Tu vols, cara de juhen?

Benet. Fe demanem al mobl,
din que hi vagis desequida
que m'has de festeja molt.

Fereso. Soy, has esguerrat lo vol.

Benet. Ay, Feresona aixperida,
lo dia que'ns casarem
qu'è hem de fer de borrasca.

Fereso. Sols lo pensari'm fa basca,
primer que'm matin....

Benet. Aren

no fassis mals aboranyis,
 que jo s'ó un minyó molt sabí
 y'm ba deixar lo meu avi,
 que va morir á setanta anys,
 un brassol, unes gruelles,
 una gabia ab la cotorra,
 y jo que també fas corra
 molt vi de las canadellas.

Mira, si't casen ab mi
 te regalare' rosaris,
 medallas, escrupularis,
 y uns uns evangelis.....

Tereso.

¿Si?

bons regalos, vinga uns dons,
 als noys per juga' una rutlla.....

Barnet. Si'm vols, te donre' una butlla
 que hi guanyaras molts perdons.
 Jo't fare' la estacio;
 perquè pugas amar el cel,
 cada dia ai San Miquel
 l'hi dire' una oracio.

Fereso. Benet, no cal que t'evensis,
que no't vuy de cap manera.

Benet. Per forsa, l'oncle t'espera.

Fereso. Has fet tort, no cal que hi pensis.

Benet. Ja't comprare' unas sabatas,
y at dare' pa y llançonissa,
t'ha ensenyare' a ajuda' a missa,
y de dir oratafratas.

Fereso. Veyam, digasho Benet. (rient.)

Benet. No rigas que t'ho dire'.

Fereso. Digasho que no rirre'.

Benet. Escoltam donchs un piquet:

„ Suscipium et dominum sacrificium,
„ demeribus tuis et laudem, et gloriam,
„ et utilitate coque nostram,
„ et totiusque iglesia sue sancta „

Fereso. F'explicas com un manobra.

Pero no't bry, ja ho saps temps ho,
fes lo favor de marxar.

Benet. ¿ Perque' no'm b'ls ?

Fereso.

Perque'ts pobre

Benet. Embustera, oy que no,
 que tinch ja xexanta duros
 que m'hi recullit ab apuros
 y ab molta pena y dolor.
 Per poquerta fer felissa,
 si acas tinch ocasions,
 robo'ls diners dels mesons
 cruant son tots fora de missa?
 Si portem un caneti de oli
 pel Santissim Sagrament
 fer que no ho vegi la gent
 y al som dich: Deu t'e aconsoli.
 y totas las presentallas
 y molts ciris per fer llum
 de veridermito tinch costum.....

Fereso. Ho entens, Benet;.....

Benet. ¿Que no callas?

Escoltomho tot Feresona,
 jo molt honrat y molt viu,
 tant al hivern com estiu
 recullo lo que se'm dona.

Y si no hi ha compromís,
m'ho desu per dontho a tu,
vejas si trobas ningú
que fassi una cosa aixís.
Si de serio t'ols se meba
altras coses trinch guardadas
per tu.... (rient.)

Fereso.

i Què?....

Benet.

Unas arrecadas

de la Verge de la Gleba (Fren una capia
del pit.)
que un senyor va regalar
que los poses a la imatge
perque l'hi des bon viatge
per Mèrica; vas pensar:
a la Verge l'entrabancom,
ningú ho sap y es cosa bona,
guardemlas per la Feresona
que a la imatge no rití mancan.

Fereso. Vejám, deixemlas venra, (mixonantse)
¡Ay Benet, que son hermosas....

Benet. A venrer com te las poses. (rient y picaant
man.)

Fe las dono, ja'm pots venrer,

y altre regalo t'è faré... (vient sempre.)

Tereso. Donas t'è, no t'ensento grat, (Quedantse las curres
jo no accepto res robat. cadast'hi torna la
capse tornada.)

Benet. ¡Ay carambas! ¿y perquè? (quordant la capsa
al pit.)

Tereso. Serque no'm buy casa ab tu.

Benet. Fer compte lo que farás,
pot ser t'è penedirás,
que so més rich que ningú.

Al que's desemida l'hi clavo,
y aixís avanso presetas,
captant per las animetas
hem ^{daturro} daturro un val per pouco.

Tereso. ¡Vaya un modo de partir!

Benet. Una cosa com aixó,
un pel sant, y non per jo,
un pel rector y non per mi.
Les animas ni'ls sons, no menjan
ni temproch s'han de casar.

Tereso. Bon modo d'espendar,
ets pitjor que aquells que penjan.

Benet. Casats no patirem nunca,

perque ja tinc un armari
ple' de tot lo necessari
perque puguias ser molt rica.

De vi de las canadellas,
ab un any no m'el beuria,
una mica cada dia
ja'n tinc plenas cent botellas.

De cera, de presentallas,
tuballotas, apugamorris,
de las de sobre'ls altars
ja hi robat tresa estoballas.

Ferero. Ja's coneixes moy que'ts fiat
y honradot.....

Benet. Y me'n alobo,

cada nou martor, un pouo
dono del que hi explegat.

Despres, de agullas que trobo
per la iglesia y sacerstia,
las recullo cada dia
ja acabo de omplirne un globo.
De moadors de moa,

que's canhen de la butxaca,
 imuntat; ma petaca,
 puros, librets de fumar,
 didals, rosaris, canons,
 també' algun portamonedas,
 y penso: si tot t'ho quedas
 ebtarás cuestiones.

Si ho demanan, dich formal,
 no hi vist res, ca; ni una mica,
 tot ho poso alla' a' la picca.....

Fereso. Vaja, t'aportas com cal.

Y t'ho fas aixis, tal com dius?

Benet. No ho trinch de fer? aixis son sorts,
 molts gastan per fer bé als morts,
 y jo m'ho quedo nels vius.

Fereso. i De totes aquestas cosas
 quet quedas, not sembla res?

Benet. ¡Oh! ja m'ham confessoré,
 ab lo vicari de Srosas,
 cuan vindrá per novenari.

Es un que tot ho perdona.

si tu m'estimas Feresona
ja tindras un bon salari.

Fereso. No ho esperis, y no hi pensis
que so capassa de dir.....

Benet. Jo buy qu'et cassis ab mi.....

Fereso. A enfadarme no comensis,
que'ts un ^{penya} pisset dels altres
y ho dire' al senyor rector.

Benet. No ho diras, e veritat que no'?

Fereso. Dire' que robas als sants.

Y't tinc de moure un desori,
de qui ets tu, ja tinc la mostra. (Per les
arrecades)

Benet. Ferragoch no't dire' un pranostre
enont seras al purgatori.

Fereso. Si may, ni grat que t'han sento,
ni pa beneit buy de tu.

Benet. Vulgam, bojata, ningun
te clora' tom de contento.

Fers de estar mes regalada.

Fereso. Vesten roy a dona'! tom.....

Benet. F'estimo de gom a gom.

Fereso. Ja t'hi dit altre vegada
que no't puch veurer ab pintura
si may te podré sofrir.

Benet. No m'estimis, que'm fa' a mi,
mentres nos casem, no m'apara
lo que dignis no t'estimo,
que temintre un de piquet,
algum cop que tringuis fret,
prou dirás: va, m'hi arrimo.

Benet. Jo no só despreciable
só ben groixut y ben alt

Fereso. Y un tros ben gros de animal... (escarnintlo)

Benet. ¿He, que'm vols?

Fereso. Ves al diable.....

Benet. Que'í de serio, no'm vols?

Fereso. Benet, fuyto de vora meu.

Benet. Pel Janime del Mar-Matuu
que sempre os atrapan sols.

Voyto a dirho al senyor oncle
y ell vindrá aqui.....

Fereso.

(Perdes's l'esma)

Benet. Dire' que no't vulga atsoldre
ara que vè la cuaresma,
y't donchi per penitencia
trentaron parts de rosari,
y a sarrau no't deixhi amari,
y que no't dongutí l'acencia
per casarte ab ringu' més,
y ara l'hi arrive' a dir
que't fashí casarte ab mi
per forssa.....

Fereso.

Ves, home, ves.

Escena 9. Dits y Angeló.

Angeló. Feresona, dir la criada
si'ns deixorás lo llebat?

Feresó. ¡Ay Angeló! l'hi deixat
ara, aquesta matinada,
a la gran del Mas-Furventi.
¿p'ot ser, no podreu pasta'?

Angeló. Ja p'ot esperá a' demá,

Termin dos pans.... i Que no vens,
Feresona, fins a casa?

Tereso. i Que hi fare'?

Angeló Me pentinarás,
(i ab aquest ximple te estas?
es més lletj y ruch q' un ase.) (apart a Tereso)

Tereso. Ja ho pots dir.

Berret i Que, qui pot dir?
si percaís que ho diga alt,
si m' deixas, m' agafa'l mal, (sumicant.)
i ay que m' acabo de morir (assentantse al
padris.)
si no m' vols, pot ser que cayga,
perdo la vista del mon!

Tereso. Calla, que aniré a la font
y t' tirare un bujal d'aygua.

Angeló. No l'hi combe, que está magra,
si a mi m' agresses de creura,
l'hi donaria per beura
un got ple, de aiga y vizaque

Si es.
que

Badió. Vaja, Feresona, amens dins
que'l jomre temps ha t'espera.....

Bonet. Jo no ho vuy, de cap manera.

Tereso. Jo hi vuy amor, som veïns,
y m'agrada fer un favor,
amen a pentinar Angeló.

Bonet. La excusa.....

Tereso. Y be, millor.

Angeló. Vos, amen a cantar el cort
que ayu' vos donam carabassa.

Bonet. La te de amor a pentinar.....
no pentini a son germà

Tereso. Fillet, prenho ab catpassa,
ja saps ben cert que no't bull
per mossol, y per piovana,
ves a posarte sotana
y al boneto, y gira full
del missal o breuari.

At pots prosa a estudiar
ja'ta massa gran per evolcar
luego pots ser vicari.

Bonet. Ca, si jo'm buy casa ab tu
per poder tenir familia.

Si es noya, 's dirà Cecilia,
si es noy.....

Tereso. Jo no hi vist ningú
tan animal com aquest.

Angelo. Anem-som, Teresona, creu.

Benet. Ves, vester al Mas-Mateu.....

Tereso. Vester tu, y creu Benet,
per ser capella' estudiá. (rient.)

Benet. (Vina y escolta Angelo,
si percas m'hi fas de bo
jo't donre una lletornia.) (apart.)

Tereso. (¿Que t'ha dit, que t'ha dit?) (id.)

Angelo. (Una simplicitat gran..) (id.)

Benet. Si ho fas, te donaré un samit
y un cirret per amor al lit.

Angelo. ¿Nos afigurem, pot ser
que perquè so' criatura
que encara vas a costura
ferme fer tan boix paper?
Si jo t'has de aconsellar,

(que consell meu no l'hi cal)
sense volguer vos cap mal,
se casarà ab mon germà.

Benet. ¡Ja buscas combeniencia
perque es rica!.....

Angeló. Ell no es pobre,
y ells dos s'estiman de sobra,
hi ha un bon pic de diferencia
de vos ab ell.....

Benet. ¡Oh, no tanta!
si es hereu del Mas-Mateu,
jo só un àngel de Déu;
ni ajuda a missa, ni canta
en la iglesia per las festas,
ni per las tardas lo trijorgi
y a sermo, no crech que hi vagi.....

Tereso. Calla, que ja m'amoletas.
Tempoch no esura'ts ascors
ni toca res de'ts altars

Benet. Si acas parteipho ab los sants,
també'ts dich oracions
y ells ja ho volan, ¿vaja, m vols?

Ferese. Fhi clít que no, mil vegadas.

Angelo. Així, ab porraulas tapadas
vejám si queda resols.

Benet. No'm vols pas, dich a la ma.

Ferese. Mil cops no,

Benet. Dich a las dugas,

Ferese. Com vulgós marpa, no pugas. (enfadada.)

Benet. Prou te pertés bona fortuna. (plorant.)

m'en vas y no'm veurás més,

si tingues cort per morir

m'en amava lluny de aquí.

¿So hi ha algú que sapigués

per aquestas cercanias,

que existeixi algun país

que ningú may s'hi morís

per anarhi a acaba'ls meus dias?

Ferese. ¿Encara ets aquí Benet?

Benet. Si que hi so, pero... ja m'en vas,

y tu t'en penediras (se'n va somniant.)

Ferese. Vesten a missa, pimplet.

Escena 10. Teresina y Angelo.

Angelo. No sé com tens paciència
de escoltar las bogerías,
si fos ab mi.....

Tereso. ¿Qué ferías?

Angelo. ¿Qué fería? una imprudencia.

L'hi diria net y clar,
un poquet disimulant:
!! noy, surne del meu debarut,
ab un ruck, no'm vuy casar.

Tereso. Això l'hi he dit mil voltas
y es com predicar al desert.

Angelo. ¿De debò? ¿y l'hi dius de cert?

Donchs que vagi a cantar ensoltas.

Tereso. Mira, l'hi tinc unas joyas

se diu que pot ser me seran la sort. (Las ensoltas)

Angelo. ¡Ay Dén meu! Crech que son d'ort.

¡Dius que no fas may tramoyas!

¡a mon germà! y las has presas!

(ab sentiment)

Tereso. Mira, Angeló, forom neccias
 los preguntas, si m' aprecias
 sabras perque son catmesas. (trista.)

Angeló. Pero Teresona, ¿ com es
 que cuant parls, t'entristeisho?
 Ja fa dias que ho coneixo.....

Tereso. Angeló, no m' dignis res,
 que trench mon cort affligit,
 no se de mi que sera,
 sempre penso ab ton germa,
 totut de dia com de nit.

Angeló. Y ell tombé t'espera a tu,
 vaja amem a fém los trenas,
 y prou que vindroin las penas.

Tereso. Vaja abans no vinga alguí. (sen van)

Escena II.

Mateu, Maria, Bernat y Esteva.

Maria. ¿ Que vos importa alguna cosa?
 (ab mosos.)

Mateu. Noys, la persona callada,
 dir que's la mes estimada.

Hom proposa y Déu disposa.

Bernat. Jo ho feytj no més per d'ello'.

Esteba. Jo; perquè'm dona algun ciri.

Maria. ¿Que t'hi vas dir en lo cementiri?

¿Que pensas que no ho sé jo
tot lo que vas ama' a dir?

Que la Presona venia

dos o tres cops cada dia,

y lo voy amaba al moli'?

Maten. Lo parraire, no viu gayre,

¿quí no saben lo refran?

Maria. Ets un pegat en un bench (al seu home)

ets menos que la terrayre. (enfadada.)

Jo me'n daria vergonya

de ser un amo com ets tu,

ving que per coses que manis

no te obesseix may vingu'.

Maten. De fer be, mal ne preve,

qui perra, paga, es ben cert.

Maria. No sabs més que dir refrans.

Mateu. Y tu' predia'l desert.

Maria. Si al primer que diu poranla
de tot lo que ci' casa es fa',
en lloch de refrans, l'hi desis
los cuartos, y fel morpa,
y en lo puosto dell un altre,
seria molt diferent.

Mateu. ¿Que' no saps allo' que diuen
cuasibe' tota la gent:
val mes un boity conegut
que un sobi per conceiper,
o be un sobi inconegut?

Maria. Que' nets ben be de felis.

Esteban. Y vos, que' l' crida' os engreixa.

Bernat. Fe' un genit mes dello'.

Maria. ¿Que' n' heu de fer safardis'?

¡Ay Mas...! en sent morta jo!

Si no'm cuydes' de las bestias
ja forem mortas de fema,
si no espurgaba las perros,
y no lligues' l'ensiam,

y no colgués la escarola,
y no cuydes la biram,
y no fes la calderada,
y trenra l'herva del camp,
y fer arrop, y salar olivas,
fer mitja y mangots d'estom,
filar y fer butifarras
y treballar com un llam,....
¡pobre Mas, com siga morta!

Mateu. Alabat ruck, que a vendre't duck.

Ja te rabio' aquell refran.

Bernat. (Es més dallo' aquesta dona.) (apart.)

Maria. Aipó no ho dich per alabam.

Recordat de la enxada
passada, lo dia del ram,
i no saps que'l gall s'escanyaba,
s'havia empassat un orn?
jo ab los dos dets l'hi vas treure
sense ningú aquí ajudam.
¡Ay Mas, lo dia que falto,
pobres porchs, pobre biram!

Mateu. Un o' altre ho ha de fer,
 i que no sabs aquell refran?

Bernat. Ja t'è raho' la delloncas,
 que sempre diu al Joan
 que sou més deixós.....

Maria. i Que perra?
 És pitjor que'l botewan.

No't fiquis ahont no't demanem,
 y ab las cosas del noy gran,
 torn tu' com lo pimple Esteba,
 creyen, no nos reixiran.....

Si nos lo poseu a la boca
 ja mes de aqui en endevan.....

Mateu. Maria, deixat de cuentos,
 que a dintre te esperarem.

No't obvides del adagi.....
 Esteba. Bo, ja ve un altre refran.

Bernat. És més d'ello' aquesta dona.

Maria. i Qui, qui so' digas, veyom;
 perraires, tennu més llengua.....

i Vem com me vem insultar? (a Mateu.)

y tu com un tros de coriam
encora's vas escolltan
sense renyals ni di's res,
a fe' s'en recordaran.....

Pobre Mas, si aquestos fultan. (absa's brant)

Deixam sortir del devan
de aquest agregat de ximples.

Mateu. Ja te' raho' aquell refran.....

Maria. Vas ei da' menja' a las ocas
y a contorho al noy gran
que si no fos jo, aquest Mas.....
pobre Mas..... (s'en va depressa a la col)

Mateu. Vaja, endevan,
tornahi altre vegada.

Ja te' raho' aquell refran.

Escena 12. Dits, menos Maria.

Mateu. Bernat, ara que ella's fora
me toca renyorvos jo;
jo no erido, fas la meua,
pero si alguna ocasio,
se', quel que passa aqum' casa,

i per lo seu rededor,
 del moy gran, ni la Feresona,
 sab res lo senyor recto,
 desequida vos despatxo
 sense tenir compassio.

Esteba. Per mi, desde era vos juro,
 lo mateix que'l confero,
 que no dire una paraula
 ja may mes de res de això.

Bernat. Jo tampoch dire res mes,
 pero ells.... son tom dello....

Mateu. Ella es molt bona mingona
 y'l Jomme molt bon mingó,
 ella conbè a aquesta casa,
 es llibra.... l' senyor recto
 la vol casa ab aquell pimple....

Bernat. i Qui'l Bernat? si es mes dello.

Mateu. Mes tonto que una sabata,
 es un tros d'ase, y per això
 la casarem ab lo Jomme
 y augmentem la possessio.

i no sabem aquell refran
que nos dich alguna ocasió?

"Si es que vols bona muller
prenla del mateix carrer."

"Val més un boitj conegut
que un sabi inconegut."

"Qui lluny s'en va a casa
lo enganyan o enganyara."

"Gento con gento
y bosa con dinero."

"Cada hu busca lo que ha menester."

Esteba. Si, per això'l senyor rector...

L'hi fa goitj lo que ella te,
com que diu que ell ho pot fe'
perquè'l van fer curador.

~~Bernat~~. És mes d'ello's en Bonet,
los deixos, sempre hi fem broma.

Mateu. Veurem qui's menja la poma,
lo refran ho diu ben cert.

"Nijs't da ventura Dios
que'l saber pocu ta vala."

Esteba. (Ell es lo que ja atabala.) (apart)

Bernat. (Prou deixo... atabalen vos.) (id.)

Mateu. Lo recto' pensa, jo't flich,
la canso' del tururut,
davan: a' barco perdut,
ja se saps, lo patró rich.

Esteba. Al demés, no hi ha crydadó
que ova no direm res més.

Bernat ¡Ah! lo deixos de can Porri
y'! d'ello's, de can ~~Englada~~ Salgadu
voldriam deixos... Uauuá
ab los bons laltre setmana.

Mateu. ¿Y com termin la Lunitana?

Esteba. Ja acabem passatdemá.

Mateu. Donchs dimecres o' dijous,
pot ser hi veigis jo mateix,
que treballam poso greix,
y m'agrada mena'ls bons.
Y arnes, diu aquell refran:
" Si vols estar ben servit,
feste tu mateix lo llet. "

Adintre us esperaràn.

Esteba, ab lo bestia,

y tu Bernat, si fer estellas,

que contentoràs si aqvellas

y us devorà bon esmorsà.

Bernat. Vas si buscar la dellos

y si fe' estellas tot seguit

Esteba Jo també si fe'l queu dit

Mateu. Estrijola'l caball gros. (sen van.)

Escena 13. Mateu, sol.

Son dos mossos ben tremgats
sino que son de la broma.

Ahi'm deya la Coloma,

la criada de can Prats,

que'l Bernat la persegueix;

sino que jo vas pensà:

"no's con per tu, dexau crema."

Jo sempre penso'l mateix

"cada un procura per ell y Déu per tots."

Donaré menja' a la cabra
que no te un gra de sanabra
a' desobra de las pots.

Fraré las perdius al sol
y las posaré abta' a l'eura,
que'n tot ahí no's van treura
perque'l dia d'uya dol.

Tot ahí nubol va esta',
diuen: dia nubulos
sempre enganya al peresos',
lo refran ho dir ben cla. (sen va.)

Escena 14. *Joume y Feresona.*

Fereso. Joume, saps que'm saps molt greu
que'm hegin trobat aqui.

Joume. ¿Perque' tonta, deixals di,
i que' no sabs que'l Mas-Mateu
te estimen ja com a filla.

Sabs lo que't dir sempre'l pare,
yl que te estima la mare,
que ipso fassis pubilla.

any ha que estaríam junts;
si foseu pobres vosaltres
ja resorriàs ab moltes
lo porrenostre als teus difunts
Tereso. Fambé'l diem ab lo pich
y cada dia, diari.

Jamme. Aquí no's diu lo vosori
que no'l dignem cada nit
Tereso. ¡Ay Jammet, al cel nos pares
com vos ho han de agrahir

Jamme. Vejam que feràs per mi,
luego nos veurem las caras;
¿m'estimas?.....

Tereso. Jammet, de cort,
t'estimo com l'aygua al riu,
com l'ansellet al estiu
y com un evaro al or.

Jamme. Si m'estimas tan caris
jo molt més, y fora guerra,
de tots los que hi ha a la terra
jo so l'home mes felís.

Tereso. La felicitat es meua.....
 quant parlas, mon cort esberlas
 no son paraulas, son perlas
 lo que ix de la boca teua.
 Jo t'estaria escoltant
 tres mesos sense ~~menja~~ para...

Femme. ¡ Que'n scaps de forte estima!

Tereso. Fui, que estorn al teu debant
 ja no penso ab cosas tristes.
 No mes, que'm donas la sort,
 jo en cambi t'entrego'l cort.

Femme. No hams tractarom de egoistes,
 que jo't dono mas entremyas,
 lo cort, la persona entera,
 ma passio es verdadera
 perquè se que no'm enganyas.

Tereso. ¡ Jo enganyarte! ahont daria
 tota la sanch de mas venas
 per aliviar'tas penas.

Jaume. Me donas una alegria,
de goitj palpita mon pit.
P'hon complet roteta hermosa
los sommits de color de rosa
que tenia cada mit.

Tereso. ¿Que'm somniabas?.....

Jaume. De debó.

Tereso. ¿Que eram casats?

Jaume. Que hi amaba

y que prime' ho destorbaba
lo Benet y lo rectó.
y'l vicari, mosen Felis,
que'ns estimabam, veje,
nos va dir: "jo vos casare'
y vos dire'ls somts-evangelis."
Pet y dit, en continent,
de prime'ns va confessá
y hams va fer donar la má,
en lo altar del Sagrement.
Nos va dir: "ja sou casats,
ja haben sortit dels aforns,

desitjo que per molts anys
visquen ben acompanyats."

Fereso. Y escotta, casats, ¿que feyem? (ab salamerica)

Jeanne. Nos estimaborn. (id.)

Fereso. ¿Pres mes?.....

Jeanne. Dinná, y sopá.....

Fereso. ¿Y despues?

Jeanne. Que..... estaborn contents y reyem.

Despues adins de la uipida
la burro nos posa a brama
y'l bram me va despertá
veyent que era tot mentida.

Fereso. No't espantis, si Dieu vol
ora será de devo'.

Jeanne. M'alegra molt mes cuipó
que a la planta alegra'l sol.
Ja que tant nos estimem,
deixorn besorte la ma.

Fereso. Jeanne, ... no so capella... (rient.)

Jeanne. Voyá, nena, no rient,
si m'hi deixas fe' un petó,

demanam un altre vol cosa.

Fereso. Aquí la tens y disposa (benintenció)
que's teva... ¡Ay, lo recto!

(Quedam parats perquè ho han vist.)

Escena 15. Dits y Recto y Benet.

Benet. Oncle, li besa la ma
lo Jaume del Mas-Mateu,
veu lo que jo li deya, veu.

Recto. Bueno, tu' desipam esta'
jo bull parlar un rato ab ells.
Fu' ves cap a la riera,
ò vesten per aquí darrera.

Benet. Vas a busca un nin de ausells.

Siga fort, no's desipi torra,
digali ben enfadat,
que si no'm vol de bon grat,
jo m'hi vuy cascí a la forsa.

Recto. Marxa tu' cap al motí.

Benet. Ja hi vas per una estona. (senya.)

Escena 16. Dits, menos Benet.

Recto. Deu vos guard, noy y Fresona. (marcant men
las paraules)

Jeune. Dieu le quart...

Fereso. (i'Pobre de mi!)

Pecto'. Minyo', escolteu un moment,
tu' tombé, bona minyona,
i' Qui tanta llacenia ho' donce
per un pas tan indecent?

i' Que portas tombé soterra
per deixat besor la ma?

i' Aixó'es lo que't va ensenyá
la doctrina cristiama?

i' Aquestas son les llisons
que't dona'l senyo' Pecto'
com a' mestre y a' pastó'?

Son bonas oracions.

i' Subs lo que'm va dir ton Perre
a' las portas de la mort?

" Senyor, l'hi deixo un tresort
que si voste'l desampara,

facil de perdrens, ja ho veu,"

mes, me va don la facultat

de buscar un home honrat,

de cuydantse de lo teu,
de ensenyarte la moral,
de respectom com a' porra.....
y baix lo que miro curra.....

Jeune. Senyor, res hem fet de mal.

Fereso. Sino que nos estimem
com estimar mès no's pot.

Recto. ¿ No sabs que's lo meu nebot
lo que has de estima'?

Jeune. (suplicant.) Anem,

senyó' recto', no ho farà,
no tindrà tem de mal cort.

Fereso. No's voldrà priva la sort.

Recto'. Sabs mon intent, fa temps ha.

Fereso. Escoltim, mosen Bernat. (ab tesson.)

Lo meu pare enant morí,
finch entés que l'hi va di
que'm busqués un home honrat.

Pues lo heren del Mas-Mateu,
(de lo que dich, mon cort respon)
es lo mès honrat del mon.

y aquest serà lo espos meu.

Pecto. i Què més honrat que't Benet?

Va a confessà cada més,
i veyes qui'n te que dir res?
bon religios.....

Joume.

(Un pimplet.) (apart.)

Fereso. Mosen Bernat, ja combé
que's confessi ben sobint

(marcant be
las paraulas.)

Pecto. No fa un peccat.....

Fereso.

Mes de vint,

si'l robbas peccat tombé

(fort.)

Pecto. i Què's lo que dius? embustera

(enfadat.)

no't valdrà inventa' tromoyas,

i qui ha robat?.....

Fereso.

Aquestas joyas

son la proba verdadera

(las ensenya.)

de qui es ell; se van regalá'

per la Verge de la Gleba,

y farán la ditxa meua.

Angui, las tu pot torna'.

Pecto. i Què's un somnit lo q. passa?

Fereso. Senyor, jo no se' menti
altres cosas hi ha que di
mornt estarem ab catpassa
Pecto'. Si això arriba a' ser veritat,
jo te exprometo Feresona
que'l portaré a' Barcelona
que'l tingam sis anys tancat.
Per Déu, explicam lo cas,
i que son aixas arrecadas?

Fereso. De un america' regaladas.

Jamme. Senyó, no hi ha que comas,
que ell se acostu cap aquí.

Escena 16. Ditó y Benet.

Benet. Oncle, hi vist un rin de ansells, (corren)
que'ls petits son com los vells;
fasi'l favor de veni
que m'hi ajudarai a pujá.....

Pecto'. Aquí hi ha un rin que's milló,
veyas, i concipas aixó?

Benet. Veyem, deiximho mirá.

¡Ay! las mevas currecadas.

Si jo las duch aqui'l pit... (Brayent la capsa.)

¡Ay! ¡no hi son!.....

Rectó.

¿De abont han sortit? (enfadat.)

Benet. Ella se las ha amagadas y'm deya que no las vol

Rectó. ¿Qui t'ha regalat això?

digas mho promptly, o sino (amenasantlo)

Benet. L'America de Sem Pol uuant va marxá a fe un viatge.

Son per la Mare de Deu, me va dir: si no at sab greu las posaras a l'itnaje.

Y com ja'n té tres parells, l'hi bairty di, y poch se n'hi dona, bairty pensa per la Fresona.....

Rectó. Si t'agafó pels sabells... (amenasantlo)

No se quin sant me daté....

Benet. ¡Oncle, demano perdó! (agenollantse.)

Pecto. Alla a la correccio
demà mateix te diré,
ben lligat y a ciutat.

¡Quins exemples que has après!

Benet. Si per cas hi robat res, (sumiciant.)
tombé m'en hi confessat.

Pecto. ¡Verge y seneta del Socós!

Benet. Si ab la una ma robaba,
ab l'altra'l rosari passaba,
que'l pecat no fos tom gros.
Després m'en anaba al altá
y a cada sant un paternostre
si hi robat res, prou me costa.

Pecto. fes lo favor de callá
y surne del meu devant.

Benet. Me'n vaitj al altá major (amantse)
y fare' l'estossio de la butlla
mentre estem.

(Ay creant sabrà lo demés.)
(i'en va fora.)

Rectó. M'hi quedat, a'fe', parat. (Pensatiu.)
i De ahont ha après semblant doctrina?
i Fan que un hom s'hi amotina
per donlos felicitat!

Si sa mare, que's al cel,
de cort noble y generós,
veya un cas tan vergonyós,
l'hi donria un cop cruel. (Frist.)

Joume. Ja es passat, senyor rectó,
jo l'hi vinch a' demaná
de la Feresona la ma,
com a' tutor y curador.

Feresó. Si senyor, mosen Bernat (Suplicant.)
mos fara als dos felissos.

Joume. No vulgui mes compromisos.

Feresó. Donquins la felicitat.

Rectó. Pues bueno, vingat' teu pare,
digeslhi que arribi aquí,

y al mateix temps fes venir
a la teba pobre mare.

Jaume. Si tal treball, ja no cal,
que venen, bona ocasió!

Escena última.

Tots los de la pessa menos Benet.

Mateu } Déu lo quart, senyor rectó.
Maria }

Rectó. Déu vos quart a tots de mal.

Habem de fer un casament,
segons deya aquest missyo,
a veurer si'ns arraglem.

Bernat. Aixó si que's ben delló.

Rectó. La feresona del Moli,
de la qual so' curador,
diu vol lo vostre fill Jaume,
segons entench lo majó,
y ell tambe estima a la noya,
y'm demanem que si jo
com a encarregat dels bens

nombreat pel pare tutor
vull consentir en que's casin,
jo l'uny de dirlos que no,
pregunto: si los seus pares
hi troban contradicció.

Mateu. ¿Que no sab aquell refran
que diuen, senyor recto?
"Com se te de fer una cosa
cuant mes abiat millor.

Maria. Per mi, que's casin abuy,
l'hi dich de veras, senyor,
que a casa hi ha molta feyna
y tota la tinch de fer jo,
aixó no ho dich per alabar-me,
¡Pobre Mas, si jo no hi so!
Y a tu, Bernat, ¿que't sembla?

Bernat. Voldria fossin deixo.

Maria. Fots sembla que hi venen bé.

Y a tu, ¿que't sembla Angeló?
Angeló Que'm doneu una alegria.

Gracias, Vostre senyor,

Ja ja voldria que ho fossin
Mateu. Ja ho veu, ningú dia que n
Recto. Ja que tots hi veniu be
no tinc de ser menos jo,
vaja doneuws las mans
Jaume. Mil gracias, senyor recto.

Fereso. Jo també de tot bon cort
las hi dono, si senyor.

Recto. Pues que'ls tenim arreglats
clama, o en altre ocasio,
de set anys que jo hi cuydet
vos dare comte y raho.
Cada hu lo que sia seu
som del encarrech al fi.

Fereso. Si'm volquesim fe un regalo
los que ns escoltam aqui
quedaria satisfeta
la Feresona del Moli.

(Senyalam aplausos.)

Ji